

ПРЕВОДИЛАЦ

ГОДИНА XL

јул – децембар 2021.

број 3-4 (86)

САДРЖАЈ

УВОДНИК

40 година часописа ПРЕВОДИЛАЦ (З. Р. Јовановић)

7

ЧОВЕК И ЈЕЗИК

- Милош Д. Ђурић: Стандардизација терминологије нуклеарне физике 11
Нада Крањаић-Цекић: Употреба пасива у научној и стручној литератури 35

ТЕОРИЈА И ПРАКСА ПРЕВОЂЕЊА

- Бранимир Човић: О границама преводљивости 41
Златоје Мартинов: Заменхофов превод Старог завета на есперанто 50

ПРИКАЗИ И КРИТИКЕ

- Протођакон Радомир Б. Ракић, *Преводи Свештога Јисма кроз историју* (С. Петровић) 63
Борис Хлебец, *Винчански корени Јисама* (З. Р. Јовановић) 67
Златоје Мартинов, *Историја еслераншке књижевности* (Д. Јаничић) 70

ХРОНИКА

- Лингвистички семинар у Тршићу (Ј. Јовановић) 74
51. научни састанак слависта у Вукове дане (В. Ђорђевић) 80
Актуелна питања лексикологије и лексикографије српског језика (М. Ђинђић) 84
In memoriam: др Надежда Винавер (С. Јаковљевић) 88

ПОРТРЕТИ ПРЕВОДИЛАЦА

- Мр Нада Крањаић-Цекић (М. Д. Ђурић) 92

БИБЛИОГРАФИЈА

- Часопис ПРЕВОДИЛАЦ 1982-2021 (Г. и В. Ђоковић) 99

ГЛОСАР

- Верски појмови: српски-руски-есперанто (Ј. Зарковиц) 171

БИЛТЕН

- Новости из земље и света (З. Р. Јовановић) 193

АКТУЕЛНА ПИТАЊА ЛЕКСИКОЛОГИЈЕ И ЛЕКСИКОГРАФИЈЕ СРПСКОГ ЈЕЗИКА

У Андрићграду је од 8. до 10. октобра 2021. године, у организацији Одјељења за српски језик Андрићевог института, одржан научни скуп *Актуелна иштања лексикологије и лексикографије српскога језика*. Конференција је уприличена уживо уз поштовање епидемиолошких мера, а без могућности излагања преко платформе Зум или неке друге платформе. На скупу је учествовало петнаест излагача, проучавалаца лексикологије и лексикографије из Србије и Републике Српске. У суботу, 9. октобра, одржане су преподневна и послеподневна секција. У уводном обраћању учесницима скупа, проф. др Милош Ковачевић, домаћин скупа и руковођилац Одјељења за српски језик Андрићевог института, истакао је како лексикологија спада у најутемељеније гране судећи по броју истраживача који се њоме баве, као и то да скуп треба да покаже стање у лексикологији и лексикографији српског језика и које проблеме треба решавати.

Након проф. др Милоша Ковачевића присутним се обратила проф. др Рајна Драгићевић и изнела најзначајније податке о историјату проучавања лексикологије у Србији, нагласивши да је 1981. године проф. Даринка Гортан Премк започела да предаје лексикологију на Филолошком факултету у Београду чиме је Србистика на Филолошком факултету постала први центар у Србији у којој се предавао овај предмет. Предмет Лексикологија у почетку је био колоквијум, који је представљао услов за полагање Морфологије. Данас на основним студијама студенти Групе за српски језик Филолошког факултета слушају Лексикологију 1 као обавезан предмет, Лексикологију 2 као изборни предмет, затим Увод у лексикографију и Практичну лексикографију. На мастер студијама студенти су у могућности да изаберу предмет Лексикологија, која је посвећена парадигматским лексичким односима, док на докторским студијама имају могућност да слушају предмет Лексика српскога језика.

Радни део скупа отворила је проф. др Рајна Драгићевић, која у реферату *Значењска структура деривашија* анализира проблем односа међу значењима деривата, који се у радовима већине аутора објашњава или полисемијом или хомонимијом, као и начин представљања тог односа у српској лексикографији, првенствено у Речнику САНУ. У закључним разматрањима ауторка истиче да је дериват као двodelна језичка структура подложен утицају контекста који омогућава отворену језичку структуру, те да се такав однос не може назвати ни полисемијом ни хомонимијом, већ амбисемијом. Стана Ристић је у свом излагању представила новопубликовани 21. том Речника САНУ (погдекад(а) – покупити) у коме је обрађено 7600 одредница, углавном префиксираних са *ио-* и *иод-*. У исцрпном реферату ауторка је обавестила учењнике Скупа и докле се дошло у процесу дигитализације језичких ресурса Речника САНУ, затим је дала хронолошки преглед грађе из писаних извора, преглед грађе по центрима штампаних извора, затим према функционалностилској и тематској заступљености извора, као и приказ грађе по ауторима писаних извора и по збиркама речи. У завршном делу излагања указала је на значај грађе за овај речник и на важност његовог завршетка. Владан Јовановић из угla лексикографа и лексиколога у раду *Лексичко значење и концепција у српском лексикографском опису* на илустративним речничким примерима указује на проблем односа значења и концепта у домену описа речи и њиховог представљања у описним речницима, где концепт има значење гледишта, схватљања нечега, подразумевајући често и оцену вредности на основу хијерархије појмова одређене области знања, веровања, мишљења и сл. Анализа показује да различити фактори утичу на то у којој мери ће се наћи концептуална компонента значења у лексикографском опису, а то су концепција речника, лексикографско определење, као и знање лексикографа о месту одређене лексеме у систему знања и вредности области којој концепт припада. Указивањем на

чињеницу да је српска ауторска лексикографија запостављена, на то да немамо речник Ива Андрића, Неђо Јошић у раду *Појед на аушорску лексикографију нашу и српску с освршом на њиштање израде речника Андрићевог књижевног дјела* разматра важност изrade речника Андрићевог књижевног опуса, уз истицање његовог угледа као нобеловца, затим чињенице да се његово књижевно дело годинама проучава из различитих аспеката. Ивана Лазић Коњик изложила је реферат под називом *Социјални фемининативи у српском језику – неолошки и лексикографски аспекти* указујући на проблем нових назива за звања и занимања жена који припада пољу неологије и лексиколошких проучавања неологизама у српском језику. Анализа је показала да се нови фемининативи укљапају у карактеристичне творбене обрасце за овај тип лексике у српском језику где су творбени конкурентски односи богато потврђени на анализираном материјалу, на пример брдљивица/брдљуша, биолођичарка/биолошкиња /биолоџица и сл.

Ненад Ивановић у раду *Мешајезички изрази са релативизашором обично у служби јрамашичких обележја речи (на машеријалу из Речника САНУ)* приступа изабраној теми са два аспекта: 1) значење компоненте обично у лексикографском метајезику, и 2) питање односа метајезичких израза са компонентом обично према изразима са компонентама често и решко. Први аспект се у раду обрађује кроз анализу случајева регуларне употребе метајезичких израза са обично при дефинисању граматичких обележја именица, придева и глагола, док се други аспект обрађује кроз анализу односа граматичког и лексичког значења у речничким дефиницијама које садрже изразе са обично, често и решко. Душанка Вујовић, члан редакционог одбора вишетомног Речника српскога језика, изложила је рад на тему *О јројраму за унос и обраду речи новој вишетомници Машице српске*. Истакла је да су током 2019. године прикупљани извори за вишетомни речник савременог српског језика и да је до сада сакупљено око 650 књижевних дела, стручне литературе, уџбеника, речника итд. у електронском облику. С обзиром на то да је прикупљене изворе требало обрадити тако да буду употребљиви за израду електронског корпуса, на пројекту је ангажован програмер, а Душанка Вујовић је уз руководиоца пројекта задужена да координира рад лексикографа и информатичара. Овом приликом приказано је и колико је урађено на уносу одредница и грађе у електронску базу.

Рад Марије Ђинђић *Поредбене фразеолошке јединице у српском и шурском језику* бави се компаративно-контрастивним описом поредбених фразеолошких јединица са компонентом *gibi* у турском, односно компонентом као у српском језику. Лексикограф има задатак да нађе изразе адекватне по значењу, сликовитости и стилској боји израза, а веома често треба да познаје и лингвокултуролошку позадину. Нека поређења се поклапају, представљају потпуне коресподенте, на пример

живеши као юша (живети врло добро, богато и сл.) = paşa gibi yaşamak; знаши као воду (знати одлично) = su gibi bilmek. У раду Наташе Миланов *О вишеизначности једнога јића именица у српском језику* анализиране су полисемантичне именице којима се именују предмети кружног облика: крућ, коло, обруч, колућ, кошур, јрсћен. Показало се да су ове именице семантички веома богате и да су често међусобно заменљиве у контексту. Ове лексеме у свом семантичком садржају имају веома продуктивну сему 'који је округлог облика' која повезује велики број значења. Анализа је показала да је за људе изузетно важан и сам појам круга, али и лексема која га именује.

Поподневну секцију отворила је проф. др Миланка Бабић излагањем на тему *Лексема ЈОШ: значење и убоштреба*. Прилог још има богату полисемантичку структуру и она је у различитим лексичким спојевима анализирала његове семантичке вредности и синтаксичке функције. Весна Николић у раду *Улоћа и значај елекtronскої кориуса у исщраживању јаронима* указује на значај података добијених из електронског корпуса приликом истраживања паронима у српском језику, као и на важност овог извора за разматрање односа између истокоренских синонима и паронима и приликом праћења процеса десинонимизације лексема, али и на то колико се проблема појавило приликом употребе постојећих електронских корпуса. Скренута је пажња на значај истраживања паронимије као појаве која још једном потврђује колико је принцип језичке економије важан и моћан у језику, као и колико је сама паронимија значајна за, између остalog, испитивање семантике самих афиксa, у овом случају суфикса (специјализација суфикса -шљ за религијску, апстрактну сферу; пејоративизација форманата -ач, -ашор, -анћ и сл.). Реферат Биљане Мишић *Полисемантичка структуре јлајола доћи у књижевноумјешничком и научном сашту* посвећен је опису секундарних значења глагола *доћи*, као и утврђивању механизама њиховог настајања и упоређивању полисемијског потенцијала овога глагола у поменутим функционалним стиловима. Као примарну семантичку компоненту глагол *доћи* укључује просторну компоненту, што резултира фреквентностом у наративним текстовима како у примарном тако и у секундарним значењима, док се у научном стилу овај глагол појављује у малом броју значења. Валентина Илић у раду *Мешонимија као коћништвни и лексички механизам у коншексију насташе машерњеј (српској) језика* проблематизује досадашњи положај метонимије у односу на метафору у настави српског језика. Увидом у историјат и савремени статус метонимије у програмским садржајима, образовним стандардима постигнућа и у уџбеницима показује да се метонимија без изузетка учи након метафоре, која у стандардима образовних постигнућа има статус једноставније компетенције од познавања метонимије. Михајло Шћепановић се у реферату *О ојконому Биш бави одгонетањем порекла ојконима о којем нема записа*

о настанку и чија је историја непозната. Ојконим *Биш* појављује се у делу књижевника Радослава Братића, а књижевни критичари су мишљења да се ради о измишљеном митском mestu. У излагању је истакнуто да постоји више топонима на територији Босне који у своме имену садрже *Биш-*, попут планине *Бишине* у источној Босни. Другу, поподневну секцију закључио је проф. др Милош Ковачевић радом *Колико значења има лексема „сѣвар“?*. Док је лексема *сѣвар* у описним речницима посведочена са свега неколико значења, од којих је примарно значење *сваки ѡредмеш, ѡроизвог било чеја, било шта неживо што машеријално или физички ѡосћоји*, аутор на основу око 5000 ексцерпираних примера из различитих извора указује на то да контекст спецификује значења ове лексеме. Лексему *сѣвар* карактерише перифрастична употреба, као у примерима декомпоновања прилога: За нас је важно – за нас је важна ствар и декомпоновања именица: Не прихватати договорено – не прихватати договорене ствари и сл.

С обзиром на неповољну епидемијску ситуацију, четири планиране учеснице нису биле у могућности да дођу у Андрићград. Радови Светлане Слијепчевић *Бјеливук (Концепција Појмовника српских линтвисћичких ѡермина - изазови и моћућа решења)*, Милене Јакић *(Процена засћуљености језичких феномена на ѡримеру антонимије и њен ушиџај на језичка исћраживања)*, Тање Танасковић *(Сћереоћићи мед и пчела у српском језику)*, и Наташе Вуловић Емонтс *(Фраземе у роману Омер-паша Латас: семанћичко-фразеографски ѡрисћући)* биће штампани са осталим радовима у зборнику са одржаног скупа.

Инспиративне дискусије које су уследиле након друге секције указују на то колико су неопходни научни скупови који се одржавају уживо и на којима учесници имају прилику да размењују мишљења о актуелним темама из области лексикологије и лексикографије. Очекивано је да ће одржани скуп утицати на то да лексикологија као научна дисциплина у оквиру науке о српском језику настави да се развија.

Marija Ђинђић